

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ordning skulle en af amternes vigtigste opgaver være at administrere amtsvejvæsenet. Det vil jeg da meget reagere imod. Jeg har selv været med til at gennemføre og er meget stærk tilhænger af den nye ordning med de større amter. Den forudsætter så sandelig, at man nu giver disse amter det planlægningsmæssige indhold, som lovgivningen også på andre områder tillægger dem, og der er også gennem denne lovgivning mulighed for at skabe nøje sammenknytning mellem de myndigheder, der har den direkte og daglige administration af en række planlægningsopgaver, derunder også bebyggelsesplanlægningsmæssige opgaver, og de lokaltrafikale opgaver. Jeg erkender, at de er af en anden karakter end dem, amterne er vant til på vejområdet, men det er efter min mening en langt vigtigere enhed af opgaver, som på denne måde er lagt sammen.

Hr. Hauch kom med en bemærkning om, at det var uheldigt, at man ikke kunne klage over vejdirektoratet. Man kunne klage til trafikministeren over amtsrådenes og Københavns og Frederiksbergs administration, men der kunne ikke efter loven klages over statens tekniske central, som jeg må forstå er vejdirektoratet. Jeg vil bare sige, at det kan der, det er ikke noget, der står i loven, men der kan altid klages til ministeren, og der er et folketing, som har mulighed for at kræve ministeren til ansvar for, hvad han har ansvaret for, hvad der er foregået inden for hans område, så klageadgangen er da så sandelig på dette område fuldt ud i orden.

Endelig føler jeg også trang til lige at komme med den sidste bemærkning til hr. Hauch om perspektivplanlægningen. Som sagt har jeg ikke direkte noget ansvar for det, der står, men det, der står i perspektivplanens anden del, og det, der står om motorvejsbyggeriet i hovedstadsregionen, kan altså ikke tages som en generel tanke om, at der skulle ske en fordeling af motorvejsudgifter mellem staten og nogle lokale myndigheder. Det, der er tale om, er det, som jeg nævnte før, at man har haft og har i øvrigt stadig i dag en lovgivning, som har fastlagt, at visse også egentlig lokale veje, fordi de er blevet karakteriseret som motorveje, skulle betales 100 pct. af staten, og nu går vi over til et andet princip, som siger, at

hvis de er egentlig lokale, så skal de ikke betales af staten. Så kan der være nogen rimelighed i, at man ikke totalt har lukket af for en drøftelse af nogle overgangsproblemer. Andet og mere skal der ikke lægges i det.

Jeg vil i øvrigt så slutte med at sige tak for tilslutningen og håbe på at få en hurtig, men også grundig og saglig behandling i udvalget.

Hauch: Skulle jeg have gjort trafikministeren uret ved at tillægge ham noget som helst ansvar for, hvad der står i perspektivplanen, så beder jeg ham undskyldte. Men jeg gør opmærksom på, at det, der står i perspektivplanen, er ord til andet, hvad der står i „Trafikplan 1970-71 til 1984-85“ af april 1970, udsendt af ministeriet for offentlige arbejder.

Det, som amtsrådene frygter i forbindelse med det lovforslag, ministeren kommer med, er slet ikke, at der skal gå noget arbejde fra amtsrådene, men det er en voksende statsadministration, som vi også mener folketinget bør frygte. Nu siger ministeren nok med spærrede typer i sin fremsættelsestale, at det er ikke tanken at etablere et statsvejvæsen, men § 2, stk. 2, siger noget ganske andet, nemlig at administrationen af hovedlandevejene henlægges til vejdirektoratet, der samtidig skal være vejbestyrelse, men ministeren forbeholder sig senere fastsættelse af nærmere regler for direktoratets virksomhed. Dersom folketinget ikke får sig disse regler, som ministeren vil komme med, gjort helt klart, så tror jeg, man vil komme ud for overraskelser.

§ 10 i lovforslaget tilføjer, at det påhviler vejbestyrelserne, altså også vejdirektoratet, at holde deres offentlige veje i den stand, som trafikens art og størrelse kræver, og så er vi midt i den problematik, som fra amtsrådside har været rejst. Jeg tror, at det vil være aldeles nødvendigt, at folketinget får dette på det rene, og at folketinget kræver sig forelagt en organisationsplan for det kommende statsvejvæsen, som det altså ikke skal være.

Det er ikke så forfærdelig mange år siden, det ærede medlem hr. Horn, som dengang var trafikminister, forsikrede os, at det, han havde brug for, var et meget lille antal håndplukkede ingeniører til at forestå ho-